

NOCTUA

SIVE

NOVA EX BIBLIOTHECA VETERINARIA

Kiadja a Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Könyvtára

2006. december
10. évfolyam 4/5. szám

*Kellemes karácsonyi ünnepeket és
boldog új évet kívánunk
minden kedves Olvasónknak!*

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönetet mondunk az Állatorvos-tudományi Könyvtár és valamennyi használója nevében mindazoknak, akik a 2006. évben a könyvtárat adományokkal, munkájukkal, tanácsaikkal vagy az Alapítvány az Állatorvos-tudományért számlájára (száma: 11707024-20292975) befizetett összeggel támogatták. Nevük a könyvtár honlapján (<http://konyvtar.univet.hu/konyvtar/tamogat.htm>) olvasható.

AZ ÚSZÓ HALÁRUSOK BIRODALMÁBAN

Finnországról, bár lelkesen emlegetjük a rokonságot, viszonylag keveset tudunk. Nem visszhangzik a nemzetközi sajtó a finn botrányoktól, és – bár az Európában a jóléttel szinte szinonim Skandináviához tartozik – ritkán olvashatunk beszámolót arról a szolid fejlődésről, amely az utóbbi évtizedekben jellemzi ezt a nagy területű, de mindössze 5,3 milliós népességű országot. Ahhoz, hogy teljesítményüket, mentalitásukat valóban értékelni tudjuk, jó, ha tisztában vagyunk azzal, hogy 1917-ig Finnország nem létezett. Évszázadokon át a svéd és az orosz hatalmi törekvések ütköző területe volt, fennhatóságuk alatt sínylődött vagy épült, az uralkodók kénye szerint. A második világháború is megtépázta, még a könyvgyűjteményt is, amint ez az egyetemtörténeti múzeumban látható.

Az orosz korszakot maguk a finnek is termékenynek érzik, viszonylagos autonómiát élveztek, és "a Sándorok" jelentős fejlesztéseket hajtottak végre. A fővárosban sétálva a szecessziós és hipermodern épületek között fel-felbukkannak a klasszicista remek és a

Szentpétervár hangulatát idéző főtér: szembe néz itt a szénátus és az egyetem, közöttük magasodik a templom. Az 1640-ben, Turku-ban alapított universitas 1827-ben, a nagy tűzvész után Helsinkibe költözött, és felvette a Sándor Cár Egyetem nevet. Ha valami nehézkesen intéződik, finn kollégáink a XIX. századi bürokráciára utalva hamiskás mosollyal, csak annyit mondanak: "Hát persze, »cári« egyetem." De nem ez a jellemző: ahogyan békés egyetértésben élnek egykori "megszállóik" leszármazottaival (a svéd hivatalos nyelv, bár mindössze 6%-os a kisebbség),

ahogyan történelmük során megtanultak bölcs kompromisszumokat kötni, ugyanakkor önmagukat megőrizni, úgy mindennapi ügyeiket is a racionalitás jegyében intézik. A Helsinkiben töltött egy hét alatt számos koordinációs bizottsággal és koordinátorral találkoztam, és bár panaszkodtak arra, hogy túl sok értekezleten kell részt venniük, a könyvtárak fejlődése azt sugallja, mégsem a semmit hangolják össze.

Látogatásom fő célja a Viikki Tudományos Könyvtár (Viikin tiedekirjasto) megismerése volt. Finnországban is megtörtént az egyetemek integrációja, és ennek nyomán – természetesen – a könyvtáraké is. A 38.000 hallgatóval működő egyetem történelmi atmoszférájú központi könyvtára ebben az évben elnyerte a Nemzeti Könyvtár státuszt. Elsősorban a humaniorákat gyűjti, és kiemelkedően gazdag szláv kollekcója is. Az ódon külső ugyanakkor jól megfér a csúcstechnikával és a modern kari könyvtárak korszerű irányításával.

Az egyetemi polgárok – oktatók és hallgatók – otthonról is használhatják a számítóközpontot, és ezen keresztül az egyetem által előfizetett 240 adatbázist és jó 10.000 elektronikus folyóiratot, illetve a finn közös katalógust és információ-kereső portált. Ez nagymértékben tehermentesíti a kari könyvtárakat, és a források lehető legésszerűbb felhasználását eredményezi. Egy beléptető mágneskártyát is kérhetnek a hallgatók, ha a

24 órán keresztül nyitva tartó tanulószobákat és számítógép-tereket akarják látogatni. Ezekben – a portaszolgáltatón kívül – más felügyelet nincs, és nem is kell. Csak a mobiltelefonok érdeklék a “szarkákat”. Ilyen a két régi épület közé “beszorított” ún. diák könyvtár is, amely négy emeleten több száz számítógéppel áll a hallgatók rendelkezésére éjjel-nappal, a hét minden napján.

A kari könyvtárak modernnek, sőt, hipermodernnek. A Meilachti Országos Orvosi és

Egészségtudományi Könyvtár egy hatalmas és még épülő klinika-együttes peremén, a helikopter leszállóhely mellett található. Az üveg épület átlátható terei viszonylag kevés olvasóhellyel, rengeteg számítógéppel, és természetesen hatalmas gyűjteménnyel várják az orvostan-hallgatókat, akik még éjjel is igénybe vehetik az alagsori tanulószobákat, közösségi helyiségeket.

Viikki Helsinki egyik viszonylag új városnegyede, amely az ökológiai szemléletű városi lét kísérleti terepe is. 23 vállalkozás, 5 egyetemi kutatóintézet, a kormány szervei közül a növényvédelmi és élelmiszerbiztonsági hatóságok és laboratóriumok, és természetesen az egyetemnek a mezőgazdaságot, erdészetet, állatorvos-tudományt, biológiát, idegtudományt, ökológiát és ezek társadalomtudományi vetületét felölelő fakultásai találhatóak itt egy tangazdaság, egy siugró sánc és a tenger szomszédságában.

Az állatorvosi kar (350 hallgatóval és 200 dolgozóval) került ide utolsóként, két esztendővel ezelőtt. A nagy egyetemi építkezések közül majdnem kimaradt az állatorvosképzés számára létfontosságú klinika, amely végül az eredeti terveknel szerényebb módon valósult meg. A nagyállat-gyógyászok egy csoportja ezért – és a szerény fizetések miatt – el is távozott, hogy saját kórházat alapítson. Látogatásom idején – egy hétköznap délelőtt – a klinikán csend honolt, egyetlen idős kutya várt valamilyen kezelésre. A patyolatizsza szürke folyosókról üres kezelőkebe láttunk, mindössze néhány hallgató buzgólkodott az egyik teremben.

A könyvtár pazar épülete, a “Korona” üvegfala mögött négy szinten található a tudományos gyűjtemény és a földszinten a helyi közkönyvtár is. Nem csak az impozáns épület, de a három mediterrán hangulatú télikert is gyönyörű. Az olvasók ebben a kellemes környezetben dolgozhatnak és

szemlélhetik a viszonylag zord finn időjárás változásait. A polcok között elrejtett olvasóhelyek itt is kevésbé feltűnőek, mint a számítógépes munkaállomások. A tankönyvek mindjárt a bejárat mellett, a folyóiratok és a többi könyv az emeleten található, hagyományos szakrendben. Az állatorvos-tudományi művek ilyen módon “szétszóródtak”, és bizony kell némi idő a hallgatóknak, amíg megtalálják őket. Ehhez segítséget is kapnak: az egyetemen minden évben egységes, öt lépcsőből álló informatikai képzésben részesül mind a 4000 újonc. Az önértékelő tesztrel induló és távoktatási anyagokkal segített kurzus szorosan kapcsolódik az oktatáshoz: a hallgatói feladatok megoldásához szükséges programokat és könyvtárhasználati, keresési képességeket fejlesztik. Ennek biztosításában a könyvtárosokat nagymértékben segíti az, hogy tagjai az oktatás didaktikai fejlesztésével foglalkozó bizottságnak. Az önállóság az automatizált könyvkölcsönzéstől kezdve a probléma-központú tanulás keretében az otthonról végzett irodalom-kutatásig mindenhez szükséges.

A tágas terek mellett számos kisebb-nagyobb helyiség is rendelkezésre áll egyéni vagy csoportos tanulásra. A kicsikben számítógépes csatlakozók, a nagyokban több tucat számítógép teszi lehetővé a keresést, böngészést, dolgozatírást stb. De ez nem csak a központi könyvtárban van így: az állatorvos-képzés színhelyén is működtetnek egy kis tankönyv- és disszertáció-gyűjteményt egy számítógépes teremmel (Veterinarium), de a klinikusok épületében is van hasonló központ önkiszolgáló kölcsönzéssel, számítógéppel, másolóval (Clinicum).

Az egyetemi könyvtár elektronikus forrásai természetesen itt is rendelkezésre állnak

mind a hallgatóknak, mind az oktatóknak. Ez utóbbiak ritkán keresik fel a könyvtárat, inkább a könyvtárosok látogatják meg őket irodájukban pl. az új lehetőségek ismertetése céljából. Hasonló szerepkörben jelennek meg a regionális továbbképzéseken is.

Finnországban kb. hat év tanulás szükséges ahhoz, hogy állatorvosi működési engedélyt kaphasson egy diplomás, a doktor (PhD) címet ez után szerezheti meg. A hallgatók túlnyomó többsége hölgy, aki nem szívesen megy el az ország távoli, elszigetelt részeibe nagyállatokat gyógyítani, így viszonylagos állatorvoshiány van. Gondolkoznak azon, hogy az oktatást három szakirányra bontsák: klinikus, hatósági és élelmiszer-higiénikus, de ez még nem eldöntött kérdés. Az minden esetre biztos, hogy jobb, ha az élelmiszer-higiénikusoknak vízijártasságiuk is van.

Viikki ideális hely az állatorvos-képzésre, irigylésre méltó feltételekkel. Hosszú távon bizonyára megmutatkozik majd az előnye annak, hogy a kar, a könyvtár, a hatóságok, a laboratóriumok, egy gazdaság és a klinika egy helyen található. Nem kétséges, hogy a finn racionalitás jegyében mindenki igyekszik majd ezeket a lehetőségeket kiaknázni, akkor is, ha némi belső ellenállást le kell küzdeniük. A könyvtárosoktól is erőfeszítéseket igényel, hogy a “nagyüzemi” környezetben ne sorvadjanak el a szakmához fűződő fontos és inspiráló kapcsolatok. Reméljük, hogy az ifjúság tavaszünnepén, május 13-án – amelyen 1848-ban először hangzott fel a finn himnusz – továbbra is bejárnak Viikki-ből a városközpontba az állatorvos-jelöltek, akik a hagyományoknak megfelelően szakszerűen bepólyálják az egyik forgalmas csomópontban álló lovak lábát. (O.É.)

